

FARADEJEV KAVEZ

Pretpostavimo da sve je
uronjeno u lepljivi sirup
vremena.
Svojevrсна kašika u svojevrsnom medu.
Nevoljne i ne uvek laskave
promene mesta atoma.
Kojima svedok je isključivo
nedremano oko izvora.
Pretpostavimo da izvor je teže vidljiv
posle Iskustva.
U pesak vremena se zakopava
što prepustismo ptiče mačkama gladnim.
Očekujem putokaza oštru ivicu
Pod pipajućim prstima.
Oštre ivice se tope
Na sobnoj temperaturi
Tečni metal neobebeženog trajanja
Biramo reči
delujući sebi sami dorečeni
na trenutak
Plešuće smo tačkice kiseonika i vode
u centrifugalnom sirupu
što na galaksije liči
Faradejev kavez reči
štiti od iznenadnih udara
neobebeženog trajanja

FOTOGRAFIJE JEDNOG ŽIVOTA

Upijam najjače sunce
mediteranskih ulica boje klasja
na kojima se vreme ukopalo
Grlim draga izgubljena bića
čijeg mirisa hemijsku formulu
u snu rekonstruišem
Razglednice s putovanja
po neisušenim močvarama ljubavi
Skitam
Najbezumnijih vrhova
uzbuđeno se plašim
mladunac pre poletanja
Letim na visini
Tu sam Bogu blizu
I molitva je prirodan
oblik postojanja
Silazim stepenicama
Prateći nekog
Ko zove se Život
Ne pitajući zašto
Mirno gubim u borbi
sa gravitacijom
Fotografije jednog života
Spokojno i lepo
Značajno i tužno
Da li bespovratno starim
Ili se mladost
U nastavcima prepričava
Unucima mašte

PIETÀ

Dete u krilu mati počiva
Priča bez reči i priča
rečima
dovoljnim za večnost
Pogled joj zariven u daljinu
Ko koštica u višnju

Pogled joj baršunasti ogrtač
oko začetaka ljudske misli u njemu
Nesmotrenih pretnji želja
I nepredviđenih jazova
Njen pogled zna
Patnju koja ruši zidove hrama
Vidi ožiljke koje poneće
Na koži pod rebrima
Jer niko neokrznut
Ne progazi ovuda
Osmesi nečastivog zamajavaju
Još mlečno oko
Njen pogled čuje
Nečujne reči
I vetar koji duva u noći duše
preobražava
Glasove (iz) kolevke
U strašnu kompoziciju bez dirigenta
Koren u krila
Dete u dečaka
Dečaka u mladića
Mladića u čoveka
Kojem više povratka nema
U Getsimansku baštu
Pre samog početka
Njen pogled
I kamen i svila
Na njegovim ramenima
Ne razume jedno:
Ko rođen je na krilu vremena
Na vremenu samo leteti može

A taj pogled taj ogrtač taj strah
Ljubav je bezimena
Kojoj kršim običaj
Izgovarajući je
Jer u tišini niče
I retki su je rekli
Rečima pravim
Dok vetar preti i zavija
U noći duše
I zemaljskih slavija